

سرپرستی کنسرت رویارویی آوازهای نواحی ایران را بر عهده داشت از تجربه خود در این نمایش گفته است.

آقا عیدی به نظر شما نقش موسیقی در نمایش «توران دخت» آن طور که در بر و شورها آمده است پررنگ هست یا خیر؟

نمایش «توران دخت» یک نمایش موزیکال محسوب نمی‌شود اما هدف این بود که موسیقی جایگاه ویژه‌ای در آن داشته باشد و معمولاً خودم نیز سعی می‌کنم در پر وژه‌هایی که حضور دارم سهم مجزایی برای موسیقی خودم ایجاد کنم و از آنجایی که تئاتر پویا و زنده است و تا آخرین لحظات اجرا نیز می‌تواند دچار تغییراتی شود و هر اجرای می‌تواند بهتر از اجرای قبلی باشد امیدوارم که در شب‌های آتی نقش موثرتری را نیز در جایگاه آهنگساز ایفا کنم.

از همکاری تان با بلز بگران نمایش «توران دخت» بگو بید با توجه به اینکه باز بگران کم تجربه بودند چقدر کار با آنها سخت و چقدر لذت بخش بود؟

در سه چهار ماه آخر تمرین‌ها در کنار بازیگران حضور داشتم و به آنها تمرین صداسازی دادم تا بتوانند از عهده آواز گروهی روی صحنه بر بیایند و باید بگویم از آنجایی که بخشی از کار آواز به ذات حنجره نیز مربوط است، آموختن آواز به یک بازیگر که اصلاً تجربه موسیقی ندارد کار آسانی نیست و من فکر می‌کنم توانستم از عهده این کار تا حدودی بر بیایم. گلایه‌ای از آموزشگاه‌های بازیگری دارم و آن هم این است که ریتم و موسیقی باید در ذات بازیگر باشد حال آن که جای آموزش موسیقی در آموزشگاه‌های بازیگری خیلی خالی است و خوشحالم که با موسسه‌های همکاری دارم که این مهم را جدی گرفته‌اند.

سهراب صمیمی:

برای اولین بار حمایت استادانم را حس کردم

سهراب صمیمی از بازیگران نمایش «توران دخت» است که دومین حضور خود را روی صحنه تئاتر تجربه می‌کند

آقای صمیمی از تجربه تان به عنوان بازیگر نمایش «توران دخت» و کار با نسیم ادبی و ندا شاهرخی بر ایمان بگو بید.

من ۱۰-۱۱ سال در آموزشگاه‌های مختلف دوره بازیگری گذراندم اما این اولین باری است که حمایت استادان خود را به واقع حس می‌کنم. نسیم ادبی و ندا شاهرخی بدون هیچ منتی دلسوز هنر جوهای خود هستند و بدون دریافت هیچ هزینه‌ای فرصت دیده شدن را برای ما ایجاد می‌کنند.

شکیبامعتمدی:

حضور روی صحنه را حس کردم

شکیبامعتمدی از دیگر بازیگران نمایش «توران دخت» است که برای اولین بار روی صحنه تئاتر به نقش آفرینی می‌پردازد.

خانم معتمدی از تجربه اولین حضور تان روی صحنه نمایش به واسطه «توران دخت» بگو بید.

در اولین شب اجرا راهی خاصی را روی صحنه تجربه کردم و این حس ناشی از رابطه و انرژی خوبی بود که میان تمام اعضا این گروه نمایشی حاکم بود. کارگاه‌های ایده‌آجری زیادی را دیده‌ام که در انتها به هیچ‌جا ختم نمی‌شوند اما استادان ما خاتم ادبی و خاتم شاهرخی همیشه دغدغه این را داشتند که ما حضور بر صحنه را تجربه کنیم و به کارگردان‌های دیگر معرفی شویم.

ساغر گیان:

من کم سن ترین عضو «توران دخت» هستم

ساغر گیان بازیگر دیگر «توران دخت» است که کم سن ترین و کم تجربه ترین عضو این نمایش است که از این تجربه خود به روزنامه صبا گفت: من شانزده ساله و کم سن ترین عضو این گروه نمایشی هستم و دوست دارم بدانم که در تمام مراحل تمرین تا اجرا حمایت و صمیمیت گروه را احساس کردم و این باعث شد روی صحنه هم بتوانم احساس راحتی کنم.

و مدرس تئاتر است که سال‌ها در حوزه اجرای نمایش و تئاتر و آموزش جوان‌ها فعالیت می‌کند. شاهرخی تابه حال نمایش‌هایی همچون «آدم است»، «مار و پله»، «دژاوو» و «دریچه را اجرا کرده است. او اجراهای موفقی در کشورهای اروپایی با نمایش‌های مثل «آنتیگونه» داشته است. آخرین حضور بین‌المللی ندا شاهرخی با نمایش «مده آ» بوده است و پیش از آن نیز در فرانسسه اجراهای موفقی داشت.

خانم شاهرخی از شیوه اجرایی و کارگردانی نمایش «توران دخت» بگو بید با توجه به اینکه با خانم نسیم ادبی به طور مشترک کار را کارگردانی می‌کنید و با هنر جوان خودتان نمایش را روی صحنه می‌برید.

این نمایش کم‌دی است و ذهنیت بازیگران تازه کار از یک اجرای کم‌دی اغلب به اجراهای سینمایی و تلویزیونی محدود می‌شود، روی پداهه گویی آن‌ها نیز به سبب تازه کار بودنشان نمی‌توان تکیه کرد پس باید تکنیکی را در اختیارشان قرار می‌دادیم که به واسطه آن بتوانند از عهده نقش‌ها بر بیایند و اجرای درستی داشته باشند.

نگاه ما در انتخاب متن این گونه بود که قرار است برای بازیگرانی که هنر جوهای خودمان بوده‌اند، تجربه‌ای ارزشمند ایجاد کنیم. عموماً در بیشتر کارگاه‌های ایده‌آجری بازیگران نقش‌های اصلی از بیرون دعوت می‌شوند و نقش‌های فرعی میان هنر جوها تقسیم می‌شود اما برای ما مهم بود متنی را انتخاب کنیم که پر پرسوناژ باشد و هر هنر جو نقشی را ایفا کند که قابلیت دیده شدن داشته باشد.

من و نسیم کار مشترک زیاد انجام داده‌ایم و واقعیت این است که ما یکدیگر را پیدا کرده و پارتنرهای تکمیل کننده‌ای برای یکدیگریم، در این نمایش هم سعی کردیم کار را یکدست جلو ببریم و اجازه ندهیم حضور دو کارگردان در یک کار باعث ایجاد گسستگی شود. باید بگویم که ما از لحاظ ذهنی خیلی به یکدیگر نزدیکیم، من تجربه کار مشترک با یک کارگردان فرانسوی هم داشتم و کار بسیار پر چالشی بود که نمی‌خواستم دوباره تجربه‌اش کنم اما تجربه کار مشترک با نسیم طوری است که هر دو دوست داریم مدام تکرار شود

خانم شاهرخی اینکه تمرین‌ها ۷ ماه طول کشید آیا منجر به ایده‌ی خاصی برای کارگردانی شد تا دچار کلیشه نشوید؟

ما از تکنیک ماسک خنثی استفاده کردیم تا بازیگران روی صحنه استفاده کامل و درستی از بدن و بیان‌شان داشته باشند و گرنه ممکن بود کار تبدیل به کلیشه شود و آنچه برای من و نسیم جذابیت ویژه‌ای داشت این بود که تمام کاراکترهای نمایش در حین تمرین‌ها که حدوداً هفت ماه طول کشید توسط هنر جوهایی که عموماً اولین و بعضی دومین حضور روی صحنه را تجربه می‌کنند، ساخته می‌شد و جان می‌گرفت. ما نمی‌خواستیم جای پای کارگردان به شکلی میز آنستیک در نمایش وجود داشته باشد تا بازیگران بتوانند روی صحنه آزاد باشند و فکر می‌کنم این یکی از تفاوت‌های مهم کار ما نسبت به باقی کارهایی است که روی متن‌های به شدت میز آنستیک پرست اجرا می‌شود. ما حتی فاصله‌گذاری‌های معروف پرست را که برای مشخص کردن فاصله بازیگر از نقش‌ها استفاده می‌شود، از کار حذف کردیم چون حتی خود پرست که در متن‌های فاصله‌گذاری دارد در اجرا از آن استفاده نکرده است، برای مثال می‌توانم اجرای «تنه دلاور» را نام ببرم.

تئاتر پیام‌آور صلح است و در تهلیت تمام تلاش ما این است که بازیگر مبتدی لذت آزادبوی دن روی صحنه را تجربه کند تا بتواند همان لذت را به مخاطب نیز انتقال دهد و تمام خواسته‌مان این بود که یک کم‌دی شریف را روی صحنه ببریم.

کاوه عیدی:

جای آموزش موسیقی در آموزشگاه‌های بلز بگری

خالی ست

کاوه عیدی آهنگساز نمایش توران دخت که پیش تر

ندا شاهرخی:

دست‌باز بگرار روی صحنه‌باز گذاشتیم

ندا شاهرخی فوق لیسانس تئاتر از دانشگاه پاریس؛ کارگردان

